

Posudek oponenta na diplomovou práci

Název práce: Posttraumatický růst u zdravotnických záchranářů

Autor: Bc. David Marek

Oponent: PhDr. Zuzana Fajtllová, DiS.

Předložená diplomová práce se aplikovaně věnuje tématu posttraumatického růstu u zdravotnických záchranářů. Ideu sledovat a rozpracovat tento poměrně „nový“ fenomén u relativně exponované výzkumné skupiny, jakou by se zdravotničtí záchranáři zdáli být, vnímám jako přínosnou a obohacující, neboť výše uvedené skupině byla doposud věnována pozornost spíše v negativních konsekvencích jejich profese – syndrom vyhoření, ASR, PTSD,...

V **teoretické části** práce je téma zachyceno v celé jeho dosud probádané šíři, navíc adekvátně zpracováno také do hloubky. Autor se poměrně pečlivě věnuje dílčím fenoménům souvisejícím s PTR, čtivou formou popisuje jednotlivé teoretické koncepty, vyzdvihuje signifikantní výsledky výzkumů. Dále od sebe odlišuje diagnostické charakteristiky a etiologii PTR, ASR a PTSD, což je pro pochopení celého tématu stěžejní. Zbytek teoretické části, který se měl věnovat problematice nároků pracovníka ZZS, vnímám jako nedostačující pro nároky diplomové práce a jejího tématu. Specifické problematice profesních nároků pracovníků ZZS, jak uvádí název kapitoly, se autor věnuje jen velmi okrajově vzhledem k fenoménu PTR. Pozornost věnuje hlavně jejímu legislativnímu ukotvení citací zákona MZ, režimu a obecným indikacím výjezdů ZZS. Měla-li být tato práce, navíc diplomová, takto úzce zaměřená na specifickou profesní skupinu, považuji za nutné věnovat jí více prostoru, zejména vztažným psychologickým souvislostem, na kterých poté stojí část empirická – profesně nadlimitním a traumatizujícím událostem, které v sobě nesou potenciál PTR.

Dále autor opakovaně nesprávně používá základní terminologii, včetně samotných, a také už i v laické populaci, vžitých názvů (např. zdravotnický záchranný sbor, mimořádná událost, integrovaná záchranná služba, atd.).

V obecné rovině by se dalo říci, že zde chybí propojení konceptu PTR a ZZS, které by se nabízelo např. při udávání příkladů v textu – autor sice dokresluje uvedené teorie na konkrétních příkladech, škoda jen, že u „běžné“ populace, nikoliv u záchranářů, což by se nabízelo, neboť jak sám na závěr práce zmiňuje, setkávání se s potencionálně traumatizujícími událostmi je u profesionálních záchranářů jiné, než u jedinců v každodenním životě.

Empirická část vychází ze zkoumaného vzorku zdravotnických záchranářů (n=58), což lze považovat za přiměřený vzorek vzhledem k obtížím spojeným se získáváním dat, jaké autor nastiňuje.

Výběr a použití diagnostických metod bylo využito s odbornou rozvahou vzhledem ke sledovaným cílům, hypotézám a výzkumným otázkám. Statistické zpracování a interpretaci výsledků hodnotím jako adekvátně zpracované. Kladně hodnotím zejména autorovu interpretaci dat, ve které bere v potaz různá psychologická „vysvětlení“ a ovlivnění zjištěných výsledků.

Formální stránka práce obsahovala určité nedostatky, ale vzhledem k vytýkaným nedostatkům v teoretické části práce je lze vnímat jako marginální.

Samotné téma práce vnímám jako velmi přínosné, nicméně bude-li se autor této problematice nadále věnovat, tak za předpokladu, že pronikne výrazně hlouběji pod povrch do specifik a nároků práce v poskytování přednemocniční neodkladné péče.

Možné otázky k obhajobě:

Vzhledem k tomu, co autor ví o možných následcích traumatických událostí, dokázal by odhadnout nebo se domnívat, co je nejvíce zastoupeno v populaci profesionálních záchranářů? PTR, PTSD nebo BOS?

Jaký druh stresu zažívá dle autorova názoru záchranář ve své profesi nejčastěji? Akutní nebo chronický?

Může být pracovní nasazení a profesní role při účasti na traumatizující události protektivním faktorem při vzniku PTSD?

Předloženou diplomovou práci i přes zmíněné nedostatky **doporučuji** k ústní obhajobě a hodnotím **velmi dobře**.

V Praze 23.8.2019

PhDr. Zuzana Fajtllová